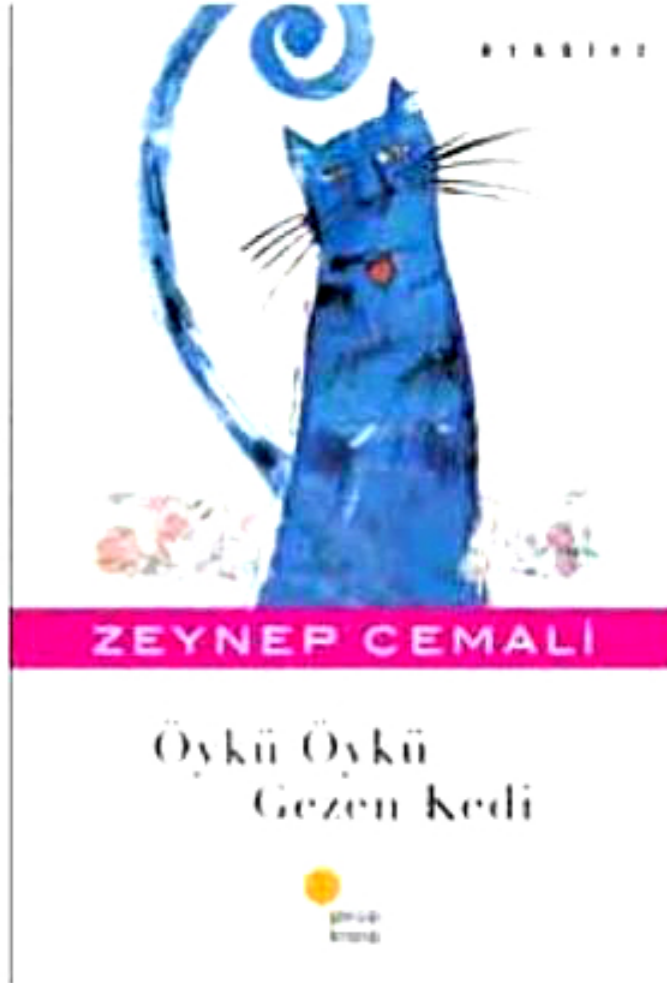

Siyami Bey'in öyküler arası yolculuğu

Bahar yavaştan uzanıp, güneş yüzünü gösterirken biz de durumu fırsat bilip baharın keyifli misafirlerine göz kırpalım istedik. Sizin için öykülerde gezen hınzır bir kediyi yazdık.

ÖZGÜL KILINÇ

Zeynep Cemali'nin sekiz öyküden oluşan **Öykü Öykü Gezen Kedi** kitabı adının çağrıştırdığının aksine tamamı kedilere dair öykülerden oluşmuyor. Yalnızca "Siyami Bey" adlı ilk öykü bir kedi öyküsü. Ama bu öyküdeki kedi Siyami Bey'in ilginç karakteri yüzünden kitaba bu ad verilmiş. Siyami Bey adlı bu kedi tam da bir kedinin olması gerektiği gibi; yani özgürlüğüne alabildiğine düşkün, taviz vermeyen, dediğim dedik bir kedi. Üstelik Siyami Bey ilk öyküde ansızın evi terk ettikten sonra, diğer yedi öyküde beklenmedik zamanlarda ortaya çıkıyor. Yani tam başlığa uygun bir şekilde öykü öykü geziyor. Mahallenin sakinlerinin sıradan ama her biri bir yanıla özgün öykülerinde görünüyüyor. Kaybettiğinizi sandığınız anda Siyami Bey'i satırların arasında yakalayiveriyorsunuz.

Öykü Öykü Gezen Kedi
Zeynep Cemali
Günlüğü yay. 2007, 8-12 yaş

Öykülerin ortak özellikleri kedi Siyami değil kuşkusuz. Tüm öykülerde sınırsız insan ilişkileri anlatılmış. Başta birbirine zıt görünen dünyalar bağlanmış ya da umudun söndüğünü sandığınız zamanlarda insan sıcaklığı birilerine umut olmuş. Örneğin, "Kırmızı Onluklar" adlı öyküde ailesi için günlerce ter döken bir emekçinin boya yaparak kazandığı paraların çalınmasına karşın, oğlunun biriktirdiği paraları teselli etmek için anne babasına küçücük elleriyle tereddütsüzce sunması yüreğe dokunan bir son. "Natır Naciye'nin Torunu" adlı öyküde Alzheimer hastası Nergis Hanıma ailesinin bakıcı bulma çabaları konu ediliyor. Hastalık yüzünden her geçen gün daha huysuz hale gelen, ailesinin bulduğu tüm bakıcıları pes ettiren Nergis Hanım, sonunda hemşire Yeşim'in sıcak ve kararlı yaklaşımıyla kabul eder bakıcısını. "Bay Baykuş" adlı öykü ise insana olan inancı konu alıyor. Ressam Cevdet Bey'in kendini anlatamadığını düşünüp

kendini evine kapadığı, tam bir ev kuşu olduğu günlerde eski bir öğrencisi onu ziyarete gelir. Sokak çocukları yararına olan bir projeye resmiyle katkıda bulunmasını ister. Önce Cevdet Bey gönülsüzce davranır, yeni bir resim yapmak istemez. Ama sonra resme başlar. Onunla eş zamanlı olarak mahalledeki birkaç çocuk da derslerinden, evde durmaktan bunalmış sokakta birbirleriyle oynamak ister. Anne babalarının aşırı korumacı tavırlarına karşın

bunu başarırlar. Onları uzaktan gözler Cevdet Bey. Bu durum onda geleceğe ilişkin umutlarının yeşermesine neden olur. Resmini tamamlar ve kendisine Bay Baykuş adını takan çocukları da sergiye davet eder. İşte aynı mahallede geçen ve kedi Siyami Bey'in satırlarını ziyaret ettiği bu öyküler hayata ve insan ilişkilerine dair umut taşıyor okuyuculara. Hem de küçük, büyük her yaşta okuyucuyu sevgiyle sarar, sarmalar.